

ЦИБУК Анатолій Михайлович

*Випускник
автомобільного факультету
(1973)*

Директор
ТДВ «Дніпропетровське АТП-11228»

Депутат Амур-Нижньодніпровської
районної ради (1987–1998)
та Дніпропетровської міської ради (з 1999 р.).
Заслужений працівник транспорту України

Народився 28 липня 1942 р. у с. Костянтинопілль Великоновоселівського району Донецької області. Батько, Михайло Федорович, працював ковалем, а мати, Олена Павлівна, — бухгалтером. Батьки завжди наголошували, що лише завдяки праці людина здатна розвиватися, повноцінно виявити та розкрити свої можливості й таланти. Саме тому ще юнаком, після закінчення автодорожнього технікуму, Анатолій Михайлович вирішив піти працювати токарем на завод автотранспортних деталей.

Прагнучи продовжувати пізнавати захопливий світ науки й автомобільну галузь, у 1961 р. А. М. Цибуک став студентом автомобільного факультету Харківського автомобільно-дорожнього інституту, який закінчив у 1973 р. Упродовж 1963–1966 рр. служив у лавах Збройних сил. Згодом паралельно з навчанням працював водієм і механіком в Українському науково-дослідному гідрометеорологічному інституті.

Із 1967 до 1981 р. був механіком, начальником автоколони, головним механіком, заступником директора та головним інженером автобазису тресту «Дніпросільбуд». У 1981 р. призначений заступником начальника об'єднання «Дніпропетровськтрансільгосптехніка» з керівництва головним підприємством. У 1983 р. Анатолій Михайлович став директором Дніпропетровського автотранспортного підприємства 11228, де працює й донині.

Анатолій Михайлович Цибук вважає, що всіма професійними перемогами та здобутками він завдячує передовсім батькам, які навчили до останку віддаватися улюбленій справі, та педагогам ХАДІ, які дали безцінні фундаментальні професійні знання. Він із вдячністю згадує улюблених викладачів із вантажних і пасажирських перевезень, економіки, автомобілів — М. Я. Говорущенка, І. О. Дюміна, А. М. Туренка, В. Г. Терлецького, А. Р. Сухорукова. Намагається й сам передавати свої знання, неабиякий практичний досвід і життєву мудрість усім працівникам Дніпропетров-

ського АТП-11228, які прийшли працювати на підприємство після закінчення ХНАДУ або закінчили його заочно, вже працюючи в АТП.

Анатолій Цибук віддав автомобільній галузі 54 роки життя, 32 із яких — керівництву Дніпропетровським АТП-11228. «Часом здається, що я знаю про роботу АТП абсолютно все, — із посмішкою зазначає він. — Але попри це стараюся не зупинятися на досягнутому, навчатися новому, адже технології не стоять на місці». Анатолій Михайлович завжди готовий вислухати, дати слушну пораду, допомогти, часом і фінансово. А своїм головним життєвим кредо він вважає оптимізм.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст., медалями «За доблесну працю. В ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», «Ветеран праці», «За вірну службу рідному місту», «За розвиток регіону», «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області», «15 років внутрішнім військам України»; нагрудними знаками «Почесний працівник транспорту», «Профспілкува відзнака»; знаком «Почесний автотранспортник України»; почесним знаком Федерації профспілок України «За розвиток соціального партнерства»; пам'ятною відзнакою «За заслуги перед містом»; відзнакою «За співпрацю з внутрішніми військами МВС України»; почесними грамотами Міністерства транспорту України, Кабінету Міністрів України. Заслужений працівник транспорту України.

А. М. Цибук захоплюється мисливством, також любить порибалити. Але найбільше захоплення Анатолія Михайловича — це його сім'я. Ось уже багато років його опорою та розрадою в радості й скруті є дружина Людмила Андріївна.

Подружжя виховало двох доньок. Старша, Ольга, закінчила Харківську юридичну академію, молодша, Ірина — інститут фізкультури, є майстром спорту зі спортивних танців на льоду. Пишаються Анатолій і Людмила Цибуки і своїми онуками: випускником Харківської юридичної академії Глібом, студентом цього ж вишу Кирилом та учнем другого класу Власом.

Анатолій Михайлович у родинному колі